

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI

Član 1.

U Zakonu o zdravstvenoj zaštiti („Službeni glasnik RS”, br. 107/05, 72/09 – dr. zakon, 88/10, 99/10, 57/11, 119/12, 45/13 – dr. zakon i 93/14), u članu 48. stav 2. tačka 2) reči: „i kliničko-bolnički centar” brišu se.

U tački 3) posle reči: „institut” dodaje se zapeta i reči: „kliničko-bolnički centar”.

Član 2.

U članu 130. stav 4. posle reči: „instituta ” dodaje se zapeta i reči: „kliničko-bolničkog centra”.

Član 3.

U članu 141. stav 4. posle reči: „instituta” dodaje se zapeta i reči: „kliničko-bolničkog centra”.

Član 4.

U članu 185. stav 2. briše se.

Član 5.

Čl. 198a i 198b brišu se.

Član 6.

Član 199. menja se i glasi:

„Član 199.

Zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, kao i drugo lice zaposleno u zdravstvenoj ustanovi, odnosno privatnoj praksi i drugom pravnom licu koje obavlja zdravstvenu delatnost u skladu sa zakonom (u daljem tekstu: drugo zaposleno lice), koji radi puno radno vreme, može da obavlja određene poslove iz svoje struke kod drugog poslodavca, van redovnog radnog vremena, zaključivanjem ugovora o dopunskom radu sa drugim poslodavcima u ukupnom trajanju do jedne trećine punog radnog vremena.

O zaključenom ugovoru o dopunskom radu sa drugim poslodavcima zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, kao i drugo zaposleno lice dužan je da pismeno obavesti direktora zdravstvene ustanove, odnosno osnivača privatne prakse i drugog pravnog lica koje obavlja zdravstvenu delatnost u skladu sa zakonom, gde radi puno radno vreme.

Zdravstvena ustanova odnosno privatna praksa i drugo pravno lice koje obavlja zdravstvenu delatnost u skladu sa zakonom, o ugovorima o dopunskom radu koje su zaključili, dužni su da vode evidenciju.

Jedan primerak originala ugovora o dopunskom radu, u roku od 15 dana od dana zaključenja ugovora, zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, kao i drugo zaposleno lice dostavlja zdravstvenoj inspekciji radi kontrole obavljanja dopunskog rada u oblasti zdravstva.”

Član 7.

Čl. 200. i 201. brišu se.

Član 8.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje Zakona o izmenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti sadržan je u članu 97. stav 10. Ustava Republike Srbije („Službeni glasnik RS”, broj: 98/06), kojim je propisano da Republika Srbija uređuje i obezbeđuje sistem u oblasti zdravstva.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Postojećim zakonskim rešenjem utvrđeno je da je osnivač kliničko-bolničkog centra grad. Imajući u vidu da kliničko-bolnički centar pored uslova predviđenih zakonom za obavljanje sekundarne zdravstvene zaštite, obavlja i visoko specijalizovanu zdravstvenu delatnost, koja podrazumeva i visok nivo opremljenosti zdravstvene ustanove za obavljanje zdravstvene delatnosti, stvorili su se uslovi za osnivanje ove vrste zdravstvene ustanove od strane Republike. Naime, Zakonom o zdravstvenoj zaštiti utvrđeno je da je osnivač zdravstvenih ustanova na primarnom nivou zdravstvene zaštite opština, odnosno grad, kao i da je osnivač zdravstvenih ustanova na sekundarnom i tercijarnom nivou zdravstvene zaštite Republika, a na teritoriji autonomne pokrajine – autonomna pokrajina. S obzirom na to da je kliničko-bolnički centar stacionarna zdravstvena ustanova koja obavlja zdravstvenu delatnost na sekundarnom i tercijarnom nivou zdravstvene zaštite, koja je od posebnog značaja za Republiku, imajući u vidu i ostale odredbe Zakona, osnivačka prava nad kliničko-bolničkim centrima treba da vrši Republika.

Predloženim zakonskim rešenjem na nov način se uređuje institut dopunskog rada u zdravstvenom sistemu. Naime, predviđa se da zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, kao i drugo lice zaposleno u zdravstvenoj ustanovi odnosno privatnoj praksi i drugom pravnom licu koje obavlja zdravstvenu delatnost u skladu sa zakonom, koji radi puno radno vreme, može da obavlja određene poslove iz svoje struke kod drugog poslodavca, van redovnog radnog vremena, zaključivanjem ugovora o dopunskom radu sa drugim poslodavcima u ukupnom trajanju do jedne trećine punog radnog vremena. O zaključenom ugovoru o dopunskom radu sa drugim poslodavcima zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, kao i drugo zaposleno lice dužano je da obavesti direktora zdravstvene ustanove, odnosno osnivača privatne prakse i drugog pravnog lica koje obavlja zdravstvenu delatnost u skladu sa zakonom, u kojima radi puno radno vreme. Zdravstvena ustanova odnosno privatna praksa, dužni su da vode evidenciju o ugovorima o dopunskom radu koje su zaključili. Jedan primerak originala ugovora o dopunskom radu zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, kao i drugo zaposleno lice dostavlja zdravstvenoj inspekciji, u roku od 15 dana od dana zaključenja ugovora. Na ovaj način stvaraju se uslovi za praćenje i kontrolu primene instituta dopunskog rada u oblasti zdravstva.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

U članu 1. predviđeno je da osnivač kliničko-bolničkog centra bude Republika. Kroz preuzimanje osnivačkih prava od strane Republike nad kliničko-bolničkim centrima postiže se pre svega stvaranje pravnog osnova za kapitalna ulaganja od strane Republike, a samim tim i poboljšanje uslova za obavljanje zdravstvene delatnosti, imajući u vidu da je kliničko-bolnički centar stacionarna zdravstvena ustanova koja obavlja zdravstvenu delatnost na sekundarnom i tercijarnom nivou zdravstvene zaštite i od posebnog je značaja za Republiku.

U članu 2. utvrđeno je da direktora, zamenika direktora, članove upravnog i nadzornog odbora kliničko - bolničkog centra, čiji je osnivač Republika, imenuje i razrešava Vlada.

U članu 3. utvrđeno je da na statut klinike, kliničko - bolničkog centra, instituta i kliničkog centra, kao i Zavoda za zdravstvenu zaštitu radnika Ministarstva unutrašnjih poslova, čiji je osnivač Republika, saglasnost daje Vlada.

U članu 4. propisano je da se u članu 185. stav 2. osnovnog Zakona briše.

Naime, dosadašnje zakonsko rešenje nije celishodno iz razloga što specijalizacija stranih državljana koji su završili fakultet zdravstvene struke, a ne obavljaju zdravstvenu delatnost u Republici Srbiji ne bi trebalo da budu u nadležnosti Ministarstva zdravlja Republike Srbije. Naime, celishodnije i efikasnije rešenje je da Ministarstvo zdravlja države u kojoj stranac obavlja zdravstvenu delatnost kao profesiju može odobriti specijalizaciju odnosno užu specijalizaciju u skladu sa zakonom, i uputiti kandidate da se upišu direktno na neki od fakulteta zdravstvene struke u Republici Srbiji. Uslove, način i postupak upisa fakulteti bi regulisali međusobnim sporazumom.

Članom 5. propisano je da se član 198a i 198b brišu.

Izdavanje, obnavljanje i oduzimanje licence jeste postupak koji sprovodi nadležna komora radi utvrđivanja stručne osposobljenosti zdravstvenih radnika za samostalni rad. O izdatoj, obnovljenoj ili oduzetoj licenci rešenje donosi direktor nadležne komore. Obzirom da su zdravstveni saradnici iz različitih oblasti zaposleni u zdravstvenim ustanovama, a Zakon o komorama zdravstvenih radnika ne propisuje licenciranje zdravstvenih saradnika, zdravstveni saradnici treba da se licenciraju u nadležnim komorama odnosno udruženjima.

U članu 6. na nov način se propisuje obavljanje dopunskog rada u oblasti zdravstva. Naime, zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, kao i drugo zaposleno lice u zdravstvenoj ustanovi odnosno privatnoj praksi i drugom pravnom licu koje obavlja zdravstvenu delatnost u skladu sa zakonom, koji radi puno radno vreme, može da obavlja određene poslove iz svoje struke kod drugog poslodavca, van redovnog radnog vremena, zaključivanjem ugovora o dopunskom radu sa drugim poslodavcima u ukupnom trajanju do jedne trećine punog radnog vremena.

O zaključenom ugovoru o dopunskom radu sa drugim poslodavcima zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, kao i drugo zaposleno lice dužano je da pismeno obavesti direktora zdravstvene ustanove, odnosno osnivača privatne prakse i drugom pravnom licu koje obavlja zdravstvenu delatnost u skladu sa zakonom, u kojima radi puno radno vreme. O ugovorima o dopunskom radu koje su zaključili, zdravstvena ustanova odnosno privatna praksa i drugo pravno lice koje obavlja zdravstvenu delatnost u skladu sa zakonom, dužni su da vode evidenciju.

Jedan primerak originala ugovora o dopunskom radu, u roku od 15 dana od dana zaključenja ugovora, zaposleni dostavlja zdravstvenoj inspekciji radi kontrole obavljanja dopunskog rada u oblasti zdravstva.

Članom 7. propisano je da se čl. 200. i 201. osnovnog zakona brišu.

Na ovaj način se dopunski rad u zdravstvenom sistemu usklađuje sa odredbama Zakona o radu.

IV. SREDSTVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona potrebno je obezbediti sredstva iz budžeta Republike Srbije, u odnosu na sredstva koja su već obezbeđena za rad i obavljanje zdravstvene delatnosti u zdravstvenim ustanovama iz Plana mreže zdravstvenih ustanova.

Naime, preuzimanjem osnivačkih prava nad kliničko-bolnicima od strane Republike, potrebno je obezbediti sredstva iz budžeta Republike Srbije,

obzirom da ova vrsta ustanove pored sekundarne zdravstvene zaštite obavlja i visoko specijalizovanu zdravstvenu delatnost, koja podrazumeva i visok nivo opremljenosti zdravstvene ustanove, a takođe je neophodno obezbediti sredstva za investiciona ulaganja.

Ostala rešenja predviđena ovim zakonom već postoje u zdravstvenom sistemu, odnosno samo su promenjeni subjekti koji su nosioci tih poslova.

V. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Predlažemo da se Zakon o izmenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti, donese po hitnom postupku kako bi se izbegle eventualne štetne posledice za funkcionisanje zdravstvene službe, kao i celokupnog zdravstvenog sistema.

Takođe bi se stvorili uslovi da se što hitnije omogući primena pravnog instituta dopunskog rada u oblasti zdravstva, na nov način.

Iz svih navedenih razloga, predlaže se donošenje ovog zakona po hitnom postupku, kako bi se izbegle okolnosti koje mogu da prouzrokuju štetne posledice po zdravstveni sistem Srbije.

VI. ANALIZA EFEKATA

1. Određenje problema koji zakon treba da reši

Zakonom o izmenama i dopunama zakona o zdravstvenoj zaštiti uređuje se preuzimanje osnivačkih prava od strane Republike nad kliničko-bolničkim centrima. Na nov način se uređuje institut dopunskog rada u zdravstvenom sistemu.

2. Ciljevi koji se donošenjem zakona postižu

Donošenjem ovog zakona postići će se sledeći ciljevi:

- kroz preuzimanje osnivačkih prava od strane Republike nad kliničko-bolničkim centrima, postiže se pre svega stvaranje pravnog osnova za kapitalna ulaganja od strane Republike, a samim tim i poboljšanje uslova za obavljanje zdravstvene delatnosti, imajući u vidu da je kliničko-bolnički centar stacionarna zdravstvena ustanova koja obavlja zdravstvenu delatnost na sekundarnom i tercijarnom nivou zdravstvene zaštite i od posebnog je značaja za Republiku;
- praćenje i kontrolu primene instituta dopunskog rada u oblasti zdravstva.

3. Druga mogućnost za rešavanje problema

Imajući u vidu činjenicu da je od donošenja Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Službeni glasnik RS”, br. 107/05, 72/09 – dr. zakon, 88/10, 99/10, 57/11, 119/12, 45/13 – dr. zakon i 93/14), proteklo deset godina, i da se pojavila potreba za drugačijim sistemskim rešenjima u odnosu na osnovni zakon, nije postojala mogućnost da se problemi koji se rešavaju ovim zakonom urede na drugačiji način od donošenja zakona o izmenama i dopunama zakona.

4. Zašto je donošenje zakona najbolje za rešavanje problema

Preuzimanje osnivačkih prava od strane Republike nad kliničko-bolničkim centrima, nov način uređenja dopunskog rada u zdravstvenom sistemu, predstavlja predmet zakonske regulative, te se stoga ova oblast može urediti isključivo na ovaj način.

5. Na koga će i kako će uticati predložena rešenja

Rešenja predložena u Zakonu o izmenama i dopunama zakona o zdravstvenoj zaštiti odnose se na:

- Zdravstvene radnike i zdravstvene saradnike;
- Zdravstvene ustanove i druge oblike obavljanja zdravstvene delatnosti, u skladu sa zakonom;
- Zajednicu u celini kroz unapređenje organizacije zdravstvene službe, odnosno unapređenje kvaliteta zdravstvene zaštite koja se obavlja na teritoriji Republike Srbije.

Imajući u vidu da kliničko-bolnički centar pored uslova predviđenih zakonom za obavljanje sekundarne zdravstvene zaštite, obavlja i visoko specijalizovanu zdravstvenu delatnost, koja podrazumeva i visok nivo opremljenosti zdravstvene ustanove za obavljanje zdravstvene delatnosti, stvorili su se uslovi za osnivanje ove vrste zdravstvene ustanove od strane Republike.

Predloženim zakonskim rešenjem na nov način se uređuje institut dopunskog rada u zdravstvenom sistemu. Naime, predviđa se da zdravstveni radnik, zdravstveni radnik, kao i drugo zaposleno lice u zdravstvenoj ustanovi i privatnoj praksi koji radi puno radno vreme, može da obavlja određene poslove iz svoje struke kod drugih poslodavca, van redovnog radnog vremena, zaključivanjem ugovora o dopunskom radu sa drugim poslodavcima, do jedne trećine punog radnog vremena.

6. Troškovi koje će primena Zakona izazvati kod građana i privrede, posebno malih i srednjih preduzeća

Predložena rešenja u Zakonu neće stvoriti dodatne troškove pacijentima, odnosno građanima, kao ni privredi, odnosno malim i srednjim preduzećima. Međutim, sprovođenjem ovog Zakona stvoriće se dodatni troškovi za budžet Republike Srbije, u odnosu na sredstva koja su već obezbeđena za rad i obavljanje zdravstvene delatnosti u zdravstvenim ustanovama iz Plana mreže zdravstvenih ustanova.

Naime, preuzimanjem osnivačkih prava nad kliničko-bolničkim centrima od strane Republike, potrebno je obezbediti sredstva iz budžeta Republike Srbije, s obzirom da ova vrsta zdravstvene ustanove pored sekundarne zdravstvene zaštite, obavlja i visoko specijalizovanu zdravstvenu delatnost, koja podrazumeva i visok nivo opremljenosti zdravstvene ustanove, a takođe je neophodno obezbediti sredstva za investiciona ulaganja.

Naime, kroz kapitalna ulaganja za izgradnju i opremanje zdravstvenih ustanova u državnoj svojini, poboljšavaju se uslovi za rad zdravstvenih ustanova, obezbeđivanjem adekvatnog prostora i neophodne opreme, čime se obezbeđuje viši nivo kvaliteta zdravstvenih usluga za građane Republike i veća dostupnost pacijentima.

Imajući u vidu napred navedeno, procena je da je za ove namene potrebno obezbediti sredstva u budžetu Republike Srbije u iznosu od 150.000.000 dinara koja su opredeljena za 2016. godinu obzirom da će navedena odredba koja se odnosi na osnivačka prava nad kliničko-bolničkim centrima stupiti na snagu od 1. januara 2016. godine.

Ostala rešenja predviđena ovim zakonom već postoje u zdravstvenom sistemu, odnosno samo su promenjeni subjekti koji su nosioci tih poslova.

7. Da li pozitivni efekti opravdavaju troškove

Imajući u vidu napred izneto može se zaključiti da su troškovi koji se predviđaju opravdani, s obzirom na pozitivne efekte koje će imati na organizaciju i rad zdravstvene službe. Dugoročno gledano, sredstva koja je neophodno obezbediti su minimalna u odnosu na pozitivne efekte, koji će uticati pre svega na kvalitet pružanja zdravstvene zaštite građanima Republike. Dugoročno gledano, sredstva koja je neophodno obezbediti za namenu opremanja i investicionog ulaganja su minimalna u odnosu na pozitivne efekte, koji će uticati pre svega na kvalitet pružanja zdravstvene zaštite građanima.

8. Da li akt stimuliše pojavu novih privrednih subjekata na tržištu i tržišnu konkurenciju

Ovim nacrtom zakona stvaraju se mogućnosti za dalje unapređenje rada zdravstvenih ustanova i privatne prakse, kao i drugih pravnih lica koja obavljaju zdravstvenu delatnost.

9. Da li su zainteresovane strane imale priliku da iznesu svoje stavove

Rešenja predložena u ovom zakonu predstavljaju rezultat saradnje i konsultacije Ministarstva zdravlja, nadležnih organa grada Beograda i predstavnika sindikata u zdravstvu koji su se složili da će ovako predloženo zakonsko rešenje uticati na organizaciju i kvalitet rada ovih zdravstvenih ustanova koje je u interesu pružanja zdravstvene zaštite građanima Republike.

10. Koje će mere biti preduzete da bi se ostvarili razlozi donošenja zakona

Izvršiće se preuzimanje osnivačkih prava nad kliničko-bolničkim centrima od strane Republike.

VII. PREGLED ODREĐABA KOJE SE MENJAJU I DOPUNJUJU

Član 48.

Zdravstvene ustanove iz člana 46. ovog zakona u državnoj svojini, u zavisnosti od vrste, osnivaju Republika, autonomna pokrajina, opština, odnosno grad, u skladu sa ovim zakonom i Planom mreže.

Zdravstvene ustanove iz stava 1. ovog člana osnivaju, i to:

1) dom zdravlja i apoteku - osniva opština, odnosno grad;
2) zavod na primarnom nivou obavljanja zdravstvene delatnosti i ~~kliničko-bolnički centar~~ - osniva grad;

3) opštu bolnicu, specijalnu bolnicu, kliniku, institut, „KLINIČKO - BOLNIČKI CENTAR” i klinički centar - osniva Republika, a na teritoriji autonomne pokrajine - autonomna pokrajina;

4) zdravstvene ustanove koje obavljaju delatnost na više nivoa zdravstvene zaštite, i to: zavod za javno zdravlje, zavod za transfuziju krvi, zavod za medicinu rada, zavod za sudsku medicinu, zavod za virusologiju, vakcine i serume, zavod za antirabičnu zaštitu, zavod za psihofiziološke poremećaje i govornu patologiju i zavod za dezinfekciju, dezinfekciju i deratizaciju - osnivaju se u skladu sa ovim zakonom.

Zdravstvene ustanove koje obavljaju hitnu medicinsku pomoć, snabdevanje krvlju i krvnim derivatima, uzimanje, čuvanje i presađivanje organa i delova ljudskog

tela, proizvodnju seruma i vakcina i patoanatomske-obdukcijske delatnosti, kao i zdravstvenu delatnost iz oblasti javnog zdravlja, osnivaju se isključivo u državnoj svojini. [**]

U ČLANU 48. STAV 2. TAČKA 2) REČI: „I KLINIČKO - BOLNIČKI CENTAR” BRIŠU SE.

U TAČKI 3) POSLE REČI: „INSTITUT” DODAJE SE ZAPETA I REČI: „KLINIČKO - BOLNIČKI CENTAR”.

Član 130.

Organi zdravstvene ustanove su: direktor, upravni odbor i nadzorni odbor.

Zdravstvena ustanova može imati i zamenika direktora, koji se imenuje i razrešava pod uslovima, na način i po postupku koji je propisan za imenovanje i razrešenje direktora zdravstvene ustanove.

Direktora, zamenika direktora, članove upravnog odbora i nadzornog odbora zdravstvene ustanove imenuje i razrešava osnivač.

Direktora, zamenika direktora, članove upravnog odbora i nadzornog odbora zavoda, klinike, instituta, KLINIČKO-BOLNIČKOG CENTRA i kliničkog centra, odnosno Zavoda za zdravstvenu zaštitu radnika Ministarstva unutrašnjih poslova, čiji je osnivač Republika, imenuje i razrešava Vlada.

Direktora, zamenika direktora, članove upravnog odbora i nadzornog odbora zdravstvenih ustanova čiji je osnivač Republika, osim ustanova iz stava 4. ovog člana, imenuje i razrešava ministar.

Lica iz stava 3. ovog člana u zdravstvenim ustanovama u državnoj svojini, kao i njihovi srodnici u pravoj liniji bez obzira na stepen srodstva, pobočni srodnici zaključno sa drugim stepenom srodstva, supružnici i srodnici po tazbini zaključno sa prvim stepenom srodstva, ne smeju, direktno ili preko trećeg fizičkog ili pravnog lica, imati učešća kao vlasnici udela, akcionari, u pravnom licu koje obavlja zdravstvenu delatnost, odnosno poslove zdravstvene delatnosti, odnosno ne smeju obavljati ovu delatnost kao preduzetnici, o čemu potpisuju izjavu radi sprečavanja sukoba javnog i privatnog interesa.

Organi zdravstvene ustanove, po isteku mandata, nastavljaju da obavljaju poslove u skladu sa zakonom i statutom zdravstvene ustanove do dana imenovanja novih, odnosno privremenih organa.

U ČLANU 130. STAV 4. POSLE REČI: „INSTITUTA”, DODAJE SE ZAPETA I REČI: „KLINIČKO-BOLNIČKOG CENTRA”

Član 141.

Zdravstvena ustanova ima statut kojim se uređuje: delatnost, unutrašnja organizacija, upravljanje, poslovanje, uslovi za imenovanje i razrešenje direktora, zamenika direktora, odnosno pomoćnika direktora za obrazovni i naučnoistraživački rad, kao i druga pitanja od značaja za rad ustanove.

Na statut zdravstvene ustanove, koji donosi upravni odbor, saglasnost daje osnivač.

Na odredbe statuta zdravstvene ustanove u državnoj svojini u delu kojim se uređuje oblast zdravstvene zaštite, odnosno specijalnosti iz kojih ona obavlja zdravstvenu delatnost, unutrašnja organizacija i uslovi za imenovanje i razrešenje direktora prethodno se pribavlja mišljenje Ministarstva.

Na statut klinike, instituta, KLINIČKO-BOLNIČKOG CENTRA i kliničkog centra, kao i Zavoda za zdravstvenu zaštitu radnika Ministarstva unutrašnjih poslova, čiji je osnivač Republika, saglasnost daje Vlada.

Na statut zavoda, zavoda za javno zdravlje, opšte i specijalne bolnice i bolnice čiji je osnivač Republika saglasnost daje Ministarstvo.

U ČLANU 141. STAV 4. POSLE REČI „INTITUTA”, DODAJE SE ZAPETA I REČI: „KLINIČKO-BOLNIČKOG CENTRA”.

Član 185.

Licu koje je završilo fakultet zdravstvene struke, a ne obavlja zdravstvenu delatnost kao profesiju u zdravstvenoj ustanovi, odnosno privatnoj praksi i koje ja zaposleno u državnom organu, organu teritorijalne autonomije, odnosno lokalne samouprave, na fakultetu, odnosno u školi zdravstvene struke, naučnoistraživačkoj ustanovi, pravnom licu koje obavlja proizvodnju, promet i kontrolu lekova i medicinskih sredstava, agenciji nadležnoj za oblast lekova i medicinskih sredstava, organizaciji koja sprovodi zdravstveno osiguranje, ustanovi socijalne zaštite, zavodu za izvršavanje zavodskih sankcija, kao i kod poslodavca koji je organizovao ambulantu medicine rada u skladu sa ovim zakonom- ministar rešenjem može odobriti specijalizaciju, odnosno užu specijalizaciju za potrebe rada kod navedenih poslodavaca, u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim za njegovo sprovođenje.

~~Stranom državljaninu koji je završio fakultet zdravstvene struke, a ne obavlja zdravstvenu delatnost kao profesiju u Republici, ministar rešenjem može odobriti specijalizaciju, odnosno užu specijalizaciju u skladu sa zakonom.~~

U ČLANU 185. STAV 2. BRIŠE SE.

~~Član 198a~~

~~Radi obavljanja poslova, zdravstvenog saradnika u zdravstvenoj ustanovi, odnosno privatnoj praksi, odnosno drugom pravnom licu koje obavlja određene poslove zdravstvene delatnosti u skladu sa ovim zakonom, ministar rešenje izdaje, obnavlja, odnosno oduzima odobrenje za samostalni rad (u daljem tekstu licenca zdravstvenog saradnika).~~

~~Ministar izdaje licencu zdravstvenog saradnika na osnovu zahteva zdravstvenog saradnika, koji se podnosi Ministarstvu, pod uslovom da je zdravstveni saradnik obavio pripravnički staž i položio stručni ispit u skladu sa ovim zakonom.~~

~~Rešenje iz stava 1. ovog člana konačno je u upravnom postupku i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.~~

~~O izdatim, obnovljenim, odnosno oduzetim licencama zdravstvenih radnika Ministarstvo vodi evidencije.~~

~~Licenca zdravstvenog saradnika izdaje se na period od sedam godina.~~

~~Licenca zdravstvenog saradnika je javna isprava.~~

~~Troškove izdavanja, odnosno obnavljanja licence zdravstvenog saradnika utvrđuje ministar.~~

~~Sredstva ostvarena uplatom naknade za izdavanje, odnosno obnavljanje licence zdravstvenog saradnika prihod su budžeta Republike, sa namenom finansiranja svih troškova vezanih za izdavanje, odnosno obnavljanje licence zdravstvenog saradnika.~~

~~Troškove iz stava 7. ovog člana snosi podnosilac zahteva za izdavanje, odnosno obnavljanje licence.~~

~~Član 198b~~

~~Zdravstveni saradnik koji nije dobio, odnosno koji nije obnovio licencu, pod uslovima propisanim ovim zakonom i propisima donetim za sprovođenje ovog zakona ne može da obavlja samostalni rad u zdravstvenoj ustanovi, odnosno privatnoj praksi, odnosno kod drugog pravnog lica koji obavlja određene poslove zdravstvene delatnosti u skladu sa ovim zakonom.~~

~~Zdravstveni saradnik je dužan da podnese zahtev Ministarstvu za obnovu licence zdravstvenog saradnika 60 dana pre isteka roka na koji je licenca izdata.~~

~~Obnavljanje licence zdravstvenog saradnika vrši se svakih sedam godina.~~

~~Ministar oduzima licencu zdravstvenom saradniku:~~

~~1) ako zdravstveni saradnik ne obnovi licencu, pod uslovima propisanim ovim zakonom i propisima donetim za sprovođenje ovog zakona, odnosno ako ne podnese dokaz o sprovedenom postupku kontinuirane edukacije, kao i dokaz o stručnoj osposobljenosti za nastavak rada u svojoj struci;~~

~~2) ako zdravstveni saradnik obavlja delatnost za koju mu nije izdata licenca zdravstvenog saradnika;~~

~~3) ako je pravnosnažnom sudskom odlukom zdravstveni saradnik osuđen za krivično delo koje ga čini nedostojnim za obavljanje profesije zdravstvenog saradnika;~~

~~4) u drugim slučajevima propisanim zakonom.~~

~~Bliže uslove za izdavanje, obnavljanje ili oduzimanje licence zdravstvenog saradnika, način izdavanja, obnavljanja ili oduzimanja licence, obrazac i sadržaj izdate, obnovljene ili oduzete licence, program kontinuirane edukacije koji se sprovedi radi stručnog osposobljavanja zdravstvenih saradnika za samostalni rad, odnosno za obnavljanje licence zdravstvenog saradnika, kao i druga pitanja kojim se bliže uređuje izdavanje, obnavljanje ili oduzimanje licence zdravstvenog saradnika, propisuje ministar.~~

ČL. 198A I 198B BRIŠU SE.

Član 199.

~~Zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, kao i drugo lice zaposleno u zdravstvenoj ustanovi, odnosno privatnoj praksi koje čini tim sa zdravstvenim radnikom u obavljanju zdravstvene delatnosti u skladu sa ovim zakonom (u daljem tekstu: drugo zaposleno lice), može da obavlja dopunski rad u zdravstvenoj ustanovi, odnosno privatnoj praksi van redovnog radnog vremena, u skladu sa ovim zakonom.~~

~~Dopunski rad iz stava 1. ovog člana može da se obavlja kod poslodavca sa kojim zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, odnosno drugo zaposleno lice ima zaključen ugovor o radu sa punim radnim vremenom, odnosno kod drugog poslodavca, samo pod uslovom da rad zdravstvenog radnika, zdravstvenog saradnika, odnosno drugog zaposlenog lica van redovnog radnog vremena za koji se zaključuje ugovor o dopunskom radu, ne utiče na organizaciju rada pojedinačnih delova zdravstvene ustanove ili zdravstvene ustanove u celini.~~

~~Radi obavljanja dopunskog rada iz st. 1. i 2. ovog člana zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, odnosno drugo zaposleno lice zaključuje ugovor o dopunskom radu sa poslodavcem kod koga obavlja dopunski rad.~~

~~Zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, odnosno drugo zaposleno lice može da zaključi ugovor o dopunskom radu najviše do jedne trećine punog radnog vremena.~~

~~Način, postupak i uslove, kao i druga pitanja od značaja za organizovanje i obavljanje dopunskog rada zdravstvenih radnika, zdravstvenih saradnika, odnosno drugih zaposlenih lica propisuje ministar.~~

ČLAN 199. MENJA SE I GLASI:

„ČLAN 199.

ZDRAVSTVENI RADNIK, ZDRAVSTVENI SARADNIK, KAO I DRUGO LICE ZAPOSLENO U ZDRAVSTVENOJ USTANOVI ODNOSNO PRIVATNOJ PRAKSI I DRUGOM PRAVNOM LICU KOJE OBAVLJA ZDRAVSTVENU DELATNOST U SKLADU SA ZAKONOM (U DALJEM TEKSTU: DRUGO ZAPOSLENO LICE), KOJI RADI PUNO RADNO VREME, MOŽE DA OBAVLJA ODREĐENE POSLOVE IZ SVOJE STRUKE KOD DRUGOG POSLODAVCA, VAN REDOVNOG RADNOG VREMENA, ZAKLJUČIVANJEM UGOVORA O DOPUNSKOM RADU SA DRUGIM POSLODAVCIMA U UKUPNOM TRAJANJU DO JEDNE TREĆINE PUNOG RADNOG VREMENA.

O ZAKLJUČENOM UGOVORU O DOPUNSKOM RADU SA DRUGIM POSLODAVCIMA ZDRAVSTVENI RADNIK, ZDRAVSTVENI SARADNIK, KAO I DRUGO ZAPOSLENO LICE DUŽAN JE DA PISMENO OBAVESTI DIREKTORA ZDRAVSTVENE USTANOVE, ODNOSNO OSNIVAČA PRIVATNE PRAKSE I DRUGOG PRAVNOG LICA KOJE OBAVLJA ZDRAVSTVENU DELATNOST U SKLADU SA ZAKONOM, GDE RADI PUNO RADNO VREME.

ZDRAVSTVENA USTANOVA ODNOSNO PRIVATNA PRAKSA I DRUGO PRAVNO LICE KOJE OBAVLJA ZDRAVSTVENU DELATNOST U SKLADU SA ZAKONOM, O UGOVORIMA O DOPUNSKOM RADU KOJE SU ZAKLJUČILI, DUŽNI SU DA VODE EVIDENCIJU.

JEDAN PRIMERAK ORIGINALA UGOVORA O DOPUNSKOM RADU, U ROKU OD 15 DANA OD DANA ZAKLJUČENJA UGOVORA, ZDRAVSTVENI RADNIK, ZDRAVSTVENI SARADNIK, KAO I DRUGO ZAPOSLENO LICE DOSTAVLJA ZDRAVSTVENOJ INSPEKCIJI RADI KONTROLE OBAVLJANJA DOPUNSKOG RADA U OBLASTI ZDRAVSTVA. ”

Član 200.

Ugovor o dopunskom radu može da se zaključi:

1) za pružanje zdravstvenih usluga koje nisu obuhvaćene obaveznim zdravstvenim osiguranjem u pogledu sadržaja, obima i standarda, odnosno zdravstvenih usluga koje se ne ostvaruju na način i u postupku koji su propisani za ostvarivanje prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja;

2) za pružanje zdravstvenih usluga koje zdravstvena ustanova pruža za potrebe organizacije obaveznog zdravstvenog osiguranja a za koje ne može na drukčiji način da obezbedi odgovarajući kadar;

3) za pružanje zdravstvenih usluga koje zdravstvena ustanova pruža za potrebe lica koja nemaju svojstvo osiguranog lica u skladu sa zakonom kojim se uređuje zdravstveno osiguranje.

Član 201.

Ugovor o dopunskom radu zaključuje se u pismenom obliku i sadrži: vrstu, način, vreme trajanja posla, visinu i način utvrđivanja naknade za rad, obveznika uplate utvrđene naknade za pruženu zdravstvenu uslugu, u skladu sa zakonom i opštim aktima poslodavca.

Pacijent kome je pružena zdravstvena usluga iz člana 200. tač. 1) i 3) ovog zakona, odnosno osiguravajuće društvo u skladu sa propisima kojima se uređuje dobrovoljno zdravstveno osiguranje, odnosno organizacija obaveznog zdravstvenog osiguranja u slučaju iz člana 200. tačka 2) ovog zakona, uplaćuju zdravstvenoj ustanovi utvrđenu naknadu za pruženu zdravstvenu uslugu.

~~O pruženoj zdravstvenoj usluzi zdravstvena ustanova, odnosno privatna praksa dužna je da pacijentu izda račun na propisanom obrascu, odnosno da za pružene zdravstvene usluge izda fakturu organizaciji obaveznog zdravstvenog osiguranja, odnosno osiguravajućem društvu, u skladu sa propisima kojima se uređuje zdravstveno osiguranje.~~

~~Zdravstvena ustanova, odnosno privatna praksa dužna je da isplati zdravstvenom radniku, zdravstvenom saradniku, odnosno drugom zaposlenom licu ugovorenu naknadu iz stava 1. ovog člana, sa prvom narednom isplatom plate, a najkasnije u roku od 30 dana od dana pružanja zdravstvene usluge, odnosno od dana prenosa sredstava od organizacije obaveznog zdravstvenog osiguranja, odnosno od osiguravajućeg društva.~~

~~Zdravstvena ustanova, odnosno privatna praksa dužna je da vodi evidenciju o zaključenim ugovorima o dopunskom radu.~~

~~Zdravstvena ustanova u finansijskom planu posebno iskazuje i vodi sredstva ostvarena po osnovu obavljanja dopunskog rada u skladu sa ovim zakonom.~~

~~Poslodavci koji organizuju dopunski rad u skladu sa ovim zakonom, dužni su da pacijentu pruže potrebne informacije o načinu i postupku pružanja zdravstvenih usluga u okviru dopunskog rada, kao i da na vidnom mestu istaknu obaveštenja o organizaciji dopunskog rada, kao i licima koja su angažovana po osnovu ugovora o dopunskom radu.~~

ČL. 200. I 201. BRIŠU SE.

OBRAZAC IZJAVE O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE
--

1. Organ državne uprave, odnosno drugi ovlašćeni predlagač propisa

Ovlašćeni predlagač: Vlada
Obrađivač: Ministarstvo zdravlja

2. Naziv propisa

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum), odnosno sa odredbama Prelaznog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima između Evropske zajednice, sa jedne strane, i Republike Srbije, sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Prelazni sporazum)

Sporazum, odnosno prelazni sporazum ne sadrži odredbe koje se odnose na normativnu sadržinu Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije

5. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost treba konstatovati tu činjenicu. U ovom slučaju nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa.

Ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost.

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava EU prevedeni na srpski jezik?

/

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik EU?

Ne.

8. Učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti.

S obzirom da se Predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti, ne vrši usklađivanje sa pravnim tekovinama Evropske unije, nije bilo potrebe za učešće konsultanata u izradi propisa, kao ni dostavljanja Evropskoj komisiji radi davanja mišljenja.